

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 227/2016
16.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Зорана Таталовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.В., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 12/14 од 02.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1089/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.В., адв. И.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 12/14 од 02.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1089/15 од 10.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 12/14 од 02.06.2015. године окривљена Д.В. оглашена је кривом због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју јој је урачунато и време проведено у притвору од 29.07. до 26.12.2013. године. На основу одредбе члана 87. КЗ према окривљеној је изречена мера безбедности одузимање предмета кривичног дела, ближе наведених у изреци првостепене пресуде, док је на основу одредбе члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП обавезана да плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара, трошкове кривичног поступка у укупном износу од 3.067,00 динара који се односе на путне трошкове сведока и трошкове довођења сведока, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1089/15 од 10.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљене Д.В., а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 12/14 од 02.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1089/15 од 10.11.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Д.В., адв. И.Р., због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи обе нижестепене пресуде, тако што ће окривљену Д.В. ослободити за кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу чл. 71. тачка 5. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Д.В., иста - окривљена је „осуђена због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, и то без доказа“, па је поступајући на тај начин суд по ставу браниоца „учинио повреду закона из члана 439. став 1. ЗКП јер је применио закон који се није могао применити“.

Међутим, истакнутим наводима по оцени Врховног касационог суда бранилац окривљене практично указује на тачку 2. члана 439. ЗКП која представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости али се исти уопште не образлаже већ се наводи да је правноснажна пресуда „морала бити израђена у смислу одредбе члана 428. став 8. ЗКП (супротно којој чињенично стање уопште није утврђено, односно огледа се у „обичном и буквалном припису изречног дела“. На овај начин се указује на повреду члана 428. став 8. ЗКП, која по оцени Врховног касационог суда не представља дозвољен законски разлог због којег окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (чл. 439. тачка 2) ЗКП), а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева - члан 428. став 8. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**